ווי מען צייגט מואווינג פיקטשורס אין כינא

די טשינקים פארשטעהען ניט קיין מאנקי־ביזנעס. אז מען דארף פארשטע־לען ווי מען וויינט מיט מען זיי שלאגען מכת רצה, — וואס א אידי שער מענעדזשער האט מיט זיי אויפגעטהאן? — איצט לייפען די גלל־פנים דיגע אהין און צאהלען גרויסע מטבעות. — מיט דער צייט ווערלען מיר זיי זוכה זיין דא צו זעהען.

וויל מען וויסען, אויב דער חינעזער איז ווירקליך אזא זאנדערבארער מענש, וויא מען שטעלט אותם פאר, קען מען זיך דאס אמבעסטען איבערצייגען פון זיין געשמאק אין מואווינג פיקטשורס, ער שטעלט זיך ניט צופריעדען מיט דינאמיט עקספלאזי־אנען, מיט ברענענדע שטעדט אדער מיט די אנדערע קנאקענדיגע בילדער, וועלכע ווערען געגעבען אין אנזעהערע "מואווים", ער ווערט וועניג וואס נחפעל פון אנזעהרע העכסטע קאמישע בילדער, פון א טשארלי טשעפלין, למשל, אין ער וועט ניט פערגי־סען קיין טרעהרען, זעהענדיג ווידאס ארע מע קלייגע בלאנד־האריגע מיידעלע ווערט ארויסגעוואָרפען פון דער וואוינונג, דארף א קאלט בלוטיגען גרויזאמען לענדלאה־דערפאר ווייל איהר מיטער איז טויט און זי הען ניט צאהלען קיין רענט . . . ניין, פאנג טשי, אדער ווי ער זאל דארט ניט הייסען, דער כינעזער, ווערט ניט נתפעל פון אזעלכע מעשיות.

וואס זשע דען האט אים ליעב, דער כי־נעזער? וואס פאר א מואוויעס" געפעה־לען איהם און ווי אזוי ווערען זיי פאר איהם צינגריים? אן אמעריקאנער, וועלכער האט געזעהן פערשיעדענע כינעזישע פילמס, גיט אונז א געגוויע בעגריף ווע־גען דעם אין אן ארטיקעל, וואס איז פער עפענטליכט געוואָרען אין דער "טריבין" פון נויארק. דיזע פילמס זיינען ניט קיין אינפארטירטע פון אמעריקא, אין וועלכע מערי פיקפארד און טשארלי טשעפלין אמוזירען דעם עולם, נאר דאס זיינען ווירק־ליכע כינעזישע בילדער, געמאכט אין כי־נא, מיט כינעזישע אקטיארען, און זיי שטעלען פאר אלע פריידען און ליידען פונם לעבען פון דעם מזרח.

פאר פיעלע וועט עס פעלייכט זיין א נייעס צו הערען, אז די מואווינג פיק־טשור עקזיסטירען שוין אין כינא פאר די לעצטע זעקס יאהר צייט, אז זיים פינף יאהר מאכען די כינעזער אליין זייערע פיקטשורס און אז די ביזנעס איז ארגאנ־יזירט אויף א וואונדערבארען אופן און אין א בלייהענדען צושטאנד. דעם אמת זאגענדיג, זיינען דיזע אלע פאקטען ערשט ניט לאנג צוריק בעקאנט געוואָרען, ווען א רייבער איד פון כינא, א געוויסער בנימין בראדסקי איז געווען אויף בעזוך אין די פעראייניגטע שטאאטען אלס דער הויפט דירעקטאר פון דער טשיינא סע־נעמא קאמפאניע", האלט ער פאקטיש דעם מאנאפאל פון די מואווינגס אין דעם "לאנד פון די לאנגע צעפ". ער קאנטראַ־לירט אכציג מואווינג פיקטשור טהעא־טערס וועלכע זיינען פערשפריעט אין פער שיעדענע שטעדט, פון פעקינג ביז קאנג טשאנג און פון קאנטאן ביז טינג־טשי, און ער האט צוויי פאלקאס איינגעאָרדענטע סטודיאס אין שאנגהאי און האנג־קאנג וואו ער בעשעפטיגט הונדערטע פערזאנען אין דער פאבריקאציע פון כינעזישע מוא־ווינג פיקטשורס.

בנימין בראדסקי איז ניט קיין אמערי־קאנער 'מואווינג" אינטערעסאנט, וועל־כער האט אריבערגעטראגען די ביזנעס קיין כינא, אין נעגענטהייל, ער האט ניט געהאט קיין גרעסערע ידיעה מכח מואווינג פיקטשורס איידער די מיליאנען אנדערע איינוואוינער פון כינא, אין כינא האט ער פערבראכט פיעלע יאהרען, און ווען דיא מואווינג פיקטשורס זיינען אריין שטארק אין דער מארע אין האבען אויך געגוטען אנשפארען קיין כינא, אין איהם אויסגע־קומען דער געדאנק, אז מען קען די ביזנעס פערשפרייטען אָיבער כינא — אין דיא שטעדט פון אונצעהליגע מיליאנען מענ־שען.

זיין ערשטע מואווינג פיקטשור פלאץ וואס ער האט געעפענט אין איינער פון די גרויסע כינעזישע שטעדט, האט כמעט ניט ענטהאלטען מעהר ווי בלויזע פיער ווענט, ביז אויף היינטיגען טאג זיינען ניטא קיין זיץ פלעצער פאר דער מאסע אין די כי־נעזישע מואווים. געצעהלטע עטליכע הונדערט, כינעזישע אריסטאקראטען, קוי־פען זיך זיץ־פלעצער און בעצאהלען פאר זיי גוטע געלד (מייסטענס $1.50 א סיט) דאס פראסטע פאלק שטעהט אויף די גרוי־סע פלאארס, צוזאמענגעדריקט איינע אין די אנדערע, פיעלע פון בראדסקיס טהעא־טערע נעהמען אויף אזא'ן אופן אריין ביז 15 טויזענד פערזאנען: דער קלענסטער פון זיי נעהמט אריין 5.000 מענשען. ווען עס וואלט געווען סיטס, זאגט בראדסקי וואלט ער ניט אזוי לייכט געקענט ארויס־רינען די מאסען פון די פלעצער, זיי וואלטען געזעסען דארט אזוי לאנג, ביז דער הונגער וואלט זיי געטריעבען אהיים.

סאיז בראדסקין ניט אזוי לייכט אנ־געקומען צו פעראינטערעסירען די כינע־זישע מאסען אין די מואווינג פיקטשורס ווען ער האט געעפענט זיין ערשטען פלאץ האט דיזער נייער אימפרעסאריא אויס־געפונען, אז קיינער קומט ניט. ער האט אויסגעשטאמעט א סענזאציאנעלע פיק־טשור, א קאמבינייטשאן פון א פראגאזיזי־שע מאכערייע כיט א געמיש פון אמע־ריקאנישע מעלאדראמעס, אבער אומזיסט דער עולם איז ניט געקומען. בראדסקי האט איינגעטליך ערפאהרען, אז זיי קומען ניט דערפאר ווייל זיי ווייסען ניט, אז זיי דארפען קומען . . . האט ער זיך אלזא גענומען צוואמענקריגען אן עולם; און ער האט זיי, די כינעזער, געקריגען פשוט דורך געלט — ער האט זיי בעצאהלט פאר אריינגעהן אין די מואווים. איינציגווייז האט ער זיך געזעהען מיט זיינע בעקאנטע כינעזער און האט זיי בעצאהלט צו געהן זעהן זיין שאו, ער האט זיי גענעבען וואס זיי האבען פערלאנגט — איין יען, צוויי אדער צעהן, ער האט זיך ניט גערוהט, מחמת ער האט גאנץ גוט געוואוסט, אז זיי וועלען איהם שפעטער צוריקצאל־לען דאס געלד מיט פראצענט . . . זיי דאר־פען זיך נור דערוויסען וואס דארט קומט אזוינס פאר.

אויף אזא אופן זיינען געעפענט געווא־רען עטליכע טוין מואווינג פיקטשור פלא־צער, אין פערשיעדענע שטעדט אין כי־נא. אבער דער עולם האט זיך ניט געקענט אמוזירען ווי געהערט, פשוט דער פאר ווייל די כינעזער האבען ניט פער שטאנען דעם זינן פון די בילדער: דאס לעבען איז זיי געווען פרעמד און האט אין זיי ניט ארויסגערופען קיין גרויסען אינ־טערעס. דאן איז ארויסגעקומען דער פער לאנג פאר ווירקליכע כינעזישע בילדער, און בראדסקי האט איינגעזעהן, אז ער וועט דיזען פערלאנג מוזען בעפריעדיגען אזוי איז געגרינדעט געוואָרען די „כינעזי־שע סענעמא קאמפאניע".

בראדסקי איז דער איינציגער אויסלענ־דער וואס איז פערבונדען מיט דיזער אונ־טערנעהמונג. אלע אנדערע דירעקטאָרען פון דער קאמפאניע זיינען כינעזער. אין זייערע צוויי סטודיאס גיבען זיי ארויס וועניגסטענס איין פיקטשור א וואך, און דיזע פיקטשור ווערט דאן אויסגעשטא־טעט און געציינט אין אלע זייערע אכציג מהעאטערע.

אין דער שאנגהאי־ער סטודיא, וועלכע איז די גרעסטע האט בראדסקי א קאמ־פאניע פון דריי הונדערט אקטיארען אין אקטריסען, זיי זיינען אזעלכע אקטיארען ווי דיזע כינעזער קענען עס איבערהויפט זיין. בראדסקי האט זיי צוזאמענגעשלעפט פון איבעראל, וואו ער האט זיי נור גע־קענט קריגען. און ער האט מיט זיי נענג טראבעל. זייער צדה איז וואס עס פעהלט זיי איינבילדונגס קראפט. שטעלט אייך, למשל, פאר אזא בילד: אויף דער ערד ליגט א כינעזער און מען שלעפט איהם ביים פוס (א מין כינעזישע קאמישע כצע נע). נו, האט מען מיט דעם כינעזישען אקטיאר שטונדען לאנג איינגעקגעלט ער זאל מאכען א מיינע פון ליידען, פון שמערץ, אבער עס איז געווען אומזיסט, און מען האט ענדליך נעמוזט איהם גאנץ פראסט, פשוט אנבעבען די ביינער גאנץ גוט, האט ער זיך צוואווינט אויפן קול...

ווען איך וויל, אז איינער פון מיינע אקטיארען זאל לאכען אין זיין לוסטיג", האט בראדסקי דערצעהלט,) "מוז איך איהם ארויסנעהמען אין איהם געבען א „גוט טייס". איך גיב איהם א פייגע מאהלצייט, מיט א סך צו טרינקען, און דאן שיק איך איהם גלייך צו דער ארבייט דאס איז כמעט דער איינציגער וועג ווי אזוי איך קען קריגען א קאמישע סצענע.'

טאמער דארף מען מאכען א פיקטשור ווי א כינעזישע פאמיליע זיצט ביים די־נער, איז מען ניט יוצא מיט א 'נעוועהנ־ליכען מואווינג פיקטשור דינער. מען מוז די אקטיארען געבען אמת'ע שפייז, אב־ערש געהט עס ניט, און אין פינף מינוט ארום, טאמער מאכט זיך אז עס איז ניט געווען קען פילם אין דער מאשין, דאן מוז מען סערווירען אן אנדער דינער, אויב דער דירעקטאר וויל נאכאמאהל נעהמען די פיקטשור.

בראדסקי דערצעהלט זיך אן וועגען נאך אנדערע צרות וואס ער האט דערווייל פון זיינע אקטיארען, אבער זיין אונטערנעה־מונג וואקסט פונדעסטוועגען פון טאג צו טאג, און ווי ער האט ערקלערהרט, קלייבט ער זיך אריבערצובריינגען א פאר פון זיי נע עכט כינעזישע פיקטשורס אהער אין אמעריקא.

א. פ.

אידען וועלכע וואוינען אין קא־לעדוש סטריט און אומגעגענד אויפמערקזאם

איהר בקומט יעצט דעם "אידי־שען זשורנאל" באלד אין דער פריה ביים צייטונגס פערקויפער ר. ט. מארים 412 ספעדיינא עוו.

ווער עס וויל האבען די צייטונג צוגעשיקט צום הויז, זאל טעלעפא־נירען קאלעדוש 437, און מיר וועלען זיי אייך צושיקען.

געדענקט דעם אדרעס 412 ספע דיינא עוו.

אז ס'איז באשערט צרות, קומען זיי אפילו דורכ'ן טעלעפאן

פון מיכעלע

איך האב אלע מאל געגלייבט אז דער טעלעפאן איז די גרעסטע און גוטלעכסטע ערפינדונג אין דער וועלט ביז — ביז נעכטען.

פון נעכטען אן בין איך געקומען צו דער איבערצייגונג אז דער טעלעפאן איז דער גרעסטער אונגלוק אויף ערד וועלט

צו דער דאזיגער איבערצייגונג בין איך געקומען זייער זיעגרייג ביי שיינרעלמאנ'ע, אין פארלאר וואו מיר האבען געשפיעלט פיער־הענד'ינען, דאבעלבייט'ינען פינא זעל. ווי לאנג מיר האבען געשפיעלט גע־דענק איך ניט, פונקט ווי איך געדענק ניט ווי־פיעל ביים'ס איך האב געגעזעט בעצאה־לען.

"אז עס געהט ניט אין קארטען איז א מינוס אז עס געהט אויך אין לייבע" — זאגט שווינדעלמאן) בעמערקט מיט א שייכעלע, ווייסצאהלענדיג די קארטען. 'פיער הונדערט!" — האב איך געגעבען פערט מיט א שטילער שמחה, דערזעהענ־דיג וואס פאר מייערע קארטען איך האב צום ערשטען מאל ארייגגעקראגען.

פלוצלינג האט דער טעלעפאן, וועלכער איז געשטאנען לעבען מיר, גענוטען קלינ־גען.

„העלא." האב איך דערהערט א זיסע פרויען שטימע דורכן טעלעפאן — איך וויל וויסען צו קען איך זיך היינט גוט דורכשויצען ביי אייך?"

"מיר שוויצען דא גאנץ נשקשה'דיג — האב איך געגענטפערט אויף שפאס.

'ווער רעדט דאס? — האט ווידער געפרעגט די שטימע איבערען טעלעפאן אז מיר האט זיך אויסגערוכט אז די שט־טע קומט מיר פאר זעהר בעפאנט.

פלוצלינג האב איך זיך דערמאנט אז מיין חינעזע האט מיר בייטאג געזאגט דאס זי וועט ביינאכט נעהן אין א שוויין. אבער ווי קומט חינעזע צו ריידען איבערען טע לעפאן? אדער אפשר כאך איך א טעות אז דאס איז גאר ניט חינעזע, נור אן אנ־דערע?

איך האב שוין געהאט בדעה אויפצו־הענגען דעם רעסיווער ווען מיין נייגיערדע איז פלוצלינג אויסגעוואקסען. און מיט א פארשטעלטער שטימע האב איך אויסגע־רופען:

„ווער ווילט איהר זאל ריידען? דאס בין איך אליין!"

איך האב אבער געוואוסט אז דאס זייט איהר אליין, מר. הייסבאד" — האט גע־ענטפערט די שטימע אין טעלעפאן.

איצט איז שוין ביי מיר קיין צווייפעל ניט געווען אז די שטימע איז מיין חינעזע, מיעהר ניט, זי האט געקלונגען עעס אזוי טארגע צארט און ווייך אי־ בערען טעלעפאן, אזוי ווייך האב איך שוין לאנג אויהר שטימע ניט געהערט קלינגען איך האב פלוצלונג דערפיהלט ווי דער ווארים פון אייפערזוכט האט מיר א קי צעל געטהאן צווישען די ריפען.

"וואזשיש מאכט מיין עפעס, מר. חיים באר?" האב איך ווייטער געהערט מיין חינעזע שטימע אין טעלעפאן.

איך מאך — איך בין אלרייט" — האב איך געענטפערט זיך מאטערעדיג צו ריי־דען מיט א פארשטעלטען קול.

"נא מאנסי ביינעזע, מר. הייסבאד" — איז געקומען די שטימע איבערען טעלעפאן — ענטפערט וואס איך פרעג אייך — איהר ווייסט וואס איך מיין?"

דערהערעדיג די ווערטער האט דער אויפערזיכטיגער ווארים אנגעפאנגען שטארקער מיר צו קיצלען אין די ריפען

איך ווייס — אודאי ווייס איך!—האב איך זיך געמאכט הארץ און געענטפערט.

ווידאלד אז איהר ווייסט, טא פאר ב־עסט־זשע ניט צו ארדערען דיזעלבע טעק סי וואס אלע מאל" — האט חינעזע גע'דבר'ט דורכ'ן טעלעפאן — היינט איז מיין רעגולע נאכט פאר א שווערע־באד אזוי מיינט מיין לעמעשקע. האה־האה! יעלבען האטעל וועלען מיר היינט בעזר כען?"

די ווערטער האבען מיר געטראפען אין הארצען אזוי ווי שארפע, ברענענדע שפיר־ען, מיר איז פלוצלונג קלאהר געוואָרען די נאצע מעשה:

"מיין חינעזע פיהרט א ליעבע מיט הייסבאד'ן דעם איינגעגטחימער פון דער בעחירמטער הונדישער און טערקישער קאך!" איך האב זיך אייך דערמאנט אז מיין חינעזע פארפעהלט ניט צו געהן יעדע נואך אין א שווייבאד ווי לחבדיל א פרומער איך פארפעהלט ניט צו געהן יע דען טאג אין שוהל אריין, א קאלטער שווייס האט בעגאסען מיין שטערן, איך האב געוואלט אויסשרייען אין טעלעפאן, איך האב זיך אבער צוריקגעהאלטען מיט אלע כחות. ערשטענס האב איך זיך גע־שעהמט פאר פרעמדע מענשען און צווייי טענס, האב איך געוואלט אויסגעפינען אויף ווי ווייט חינעזע האט מיך בעטראגען. "ס'איז אלערייט" — האב איך זיך גע־באכט קוראזש און געענטפערט אין טעלע־פאן מיט דער געלבער פארשטעלטער שטי־מע וואס פריהער, — קומט נור צוגעהן — איך ברען מיטש פאר אונגעדולד. . .

'מאקע!" — האט געקלונגען חינעזעס צוטערהרציגע שטימע — איך ברען אויך ווי א פייער. . . . איך האב קיים דערלעבט סטרף צו ווערען פון מיין לעמעשקע, וועל בער האלט מיך פאר א בשר קעלבעלע, חא חאה! חרחי־חי!

איך האב געוואלט ענטפערען, אבער מיינע האט אויפגעהאנגען דעם רעסיווער, א בעגאסענער פון שווייס בין איך אויס געשפאנען פון מיין טשער און בין ארויס פון שווינדעלמאנ'ס הויז, איך בין אריינגע לאפען גלייך אין פאון שאפ וואו איך האב אויסגעגעבען די לעצטע דריי דאלאר פאר אן אלטען רעוואלווער און א באקסעל מיט קוילען און האב זיך געלאזט צו הייסבאד'ן אין באד אריין.

"איך וועל איהם דערשיסען ווי מען דערשיסט א הונד" — האב איך גע־טראכט און בין ווייטער געלאפען.

"וואו איז מר. הייסבאד?!" — האב איך אויסגעשריען קומענדיג אין באד אריין. אן עלטערער איד, וועלכער איז גע־שטאנען לעבען דער קאסע, האט מיך א פאר סעקונדען אנגעקוקט.

"איהר זייט אפנים א פרעמדער" — האט ער אויסגערופען — אז ניט וואלט איהר געוואוסט אז הייסבאד איז נאך מיט פיער מאנאטען צוריק דער'הרג'עט גע־וואָרען".

איך בין געבליעבען שטעהן פון די ווער טער ווי אן אבגעשיסענער. מיר איז פלוצלינג קלאהר געוואָרען אז מיין חינעזע האט מיך געפירהרט טאקע ווי מען זאגט, אין באד, אריין, זי האט עס עקסטרא אב געקויפען שווינדעלמאנס הויז צו אויסצו־געפינען אויב איך שפיעל דארט א פינא־קעל און האט דאס עקסטרא געשפיעלט די "אלע אז זי דערט בלומרשט צו הייסבאדן און שפיעלט א ליעבע חינעטער מיין ווסען. "טפוי, טייפעל! איך בין נשקשה'דיג אריינגעפאלען אין דער ווייבערשער נעץ!

האב איך געטראכט און האב מיט כעס אוועקגעשלייודערט דעם רעוואלווער מיט'ן באקסעל קוילען.

קומענדיג אהיים האב איך חינעזע ניט געטראפען, דערפאר האב איך אבער געפו־נען פון איהר א צעטעלע מיט פאלגענדען אינהאלט:

"פון היינט אן קענסטו זיך הענגען אדער טרינקען, אדער, ליעבע ביי שווינ־דעלמאנען און שפיעלען אין קארטען, לע־בען מיט דיר צוזאמען מעהר, וויל איך ניט איך האב דיר פארדרעהט דעם קאפ אי־בערען טעלעפאן, ווייל איך האב דיר גע־וואלט ווייזען אז מיך בלאפט מען ניט. שוק מיר יעדע וואך אויף סופארט, ווייטער מעגסטו אפילו אנגלייגען מיטען קאפ, קי מערט מיר ניט."

איצט פארשטעהט איהר שוין ווארום איך בעטראכט דעם טעלעפאן פאר'ן גרעס־טען אונגליק אין דער וועלט.

קענעדיען אקאדעמיע אוו טיוזיק לימיטעד

טעל. קאל. 1343 — 12 ספעדיינע ראוד

א שולע פאר קונסט מיט א בעריהמטען פאקולטעט פון ערפאהרענע לעהרער. דאס איז א שולע וואס אנערקענט גענוי איהר פעראנטוואָרטליכקייט און שטרעבט ארויסצוגעבען גוטע מוזיקער. עס איז פאראן קלאסען פון אויסער־געוועהנליכען פראקטישען ווערטה פאר יונגע קינדער צו מעסיגע פרייזען, אויך קלאסען אין טהעאָריע, זינגען פון נאטען ניט זייענדיג פאָרבעריטעט, אנסאמבעל שפיעלען, דראמאטישע קונסט, און עלעקישען.

ווענדעט אייך צום מענערזשער נאך א יאהר בוך, און שרייבט ארויס אין ו עלכען אבטהיילונג איהר זענט ספעציעל פעראינטערעסירט.

ווענסט ענד בריעטנג

174 ווריינט עוו. טעל. פארק. 95.

פרעזידענט ליוט. קיירנעל א. ע. גוהרהאם.

מוזיק דירעקטאר, פעט. ק. קענעדי מענעדזשער, אלפרעד ברוס.

זעהר ווייכטיג אלע „זא־לען דאס וויסען

ווען עס מאכט זיך ביי אמענש א ברע־נען אויף דעם הארץ איז דאס א סך מאהל פון טרינקען שלעכטע מהעע, און דאס צו פערהיטען איז די בעסטע זאך צו קויפען

אויכבוים טהעע

וועלכע איז פאזיטיף די

בעסטע טהעע

וואס איהר קענט נור בעקומען. די נוטס־קייט און רייגהייט און געשמאק פון אויכבוים'ס טהעע

האט קיין גלייכען, און עס וועט אויך ניט ברענען דאס הארץ און וועט האלטען אייער מאגען אין אָרדנונג. נאר היט אויך פיר נאך געמאכטע. זעהט אז דער נאמען אויכבוים זאל זיין אויף דער אייך יעדען פעקערזיש אין אלע קארנערס.

צו בעקומען אין אלע אנשטענדיגע אידישע גראָסעריעס. קאנטרי אָרדערס ווערען פינקטליך אטענדעט.

OELBAUM TEA Co.
15 Grange Ave. Toronto Ont
Phone College 3919

מ. גריזמאנס

ניו־יארק כשר וואורשט סטאר און דעליקאטעסען

האלסייל און ריטייל.

קאנטרי אָרדער דעליווערס. 70—72 טשעסנאט סט

פאן מיין 6203

ווענען די פארשיעדענע פארמען פון די זעהר גוט לעבענס פערזיכערונגס פאליסעס ווענדעט זיך צו דער

The Travellers Life Assurance Co Of Canada
Main 4314. Office 1109 C.P.R. Building B. Seigler Manager

ווי דער זשורנאל בעלייכט דורך זיינע פערישעדענע אדווערטייזינג קאלומס, אלערהאנד געשעפטען און פראפעס'יאנען:

קלאסיפיצירטע אדווערטייזמענטס:

1 סענט א וואָרט טעגלך.
2 סענט א וואָרט 3 טעג.
4 סענט א וואָרט 6 טעג.
מינימום 15 ווערטער אן אדווערטייזמענט.

ארבייט געזוכט
ארבייטער פערלאנגט
הייזער צו פעררענטען
הייזער צו קויפען
הייזער צו פערקויפען
ביזנעס צו קויפען
ביזנעס צו פערקויפען

פערלאנגט אדווערטייזינג
קלאסיפיצירטע אדווערטייזינג
דיספלעי אדווערטייזינג
אלגעמיינע אדווערטייזינג
קלאסיפייד דירעקטארי אדווערטייזינג

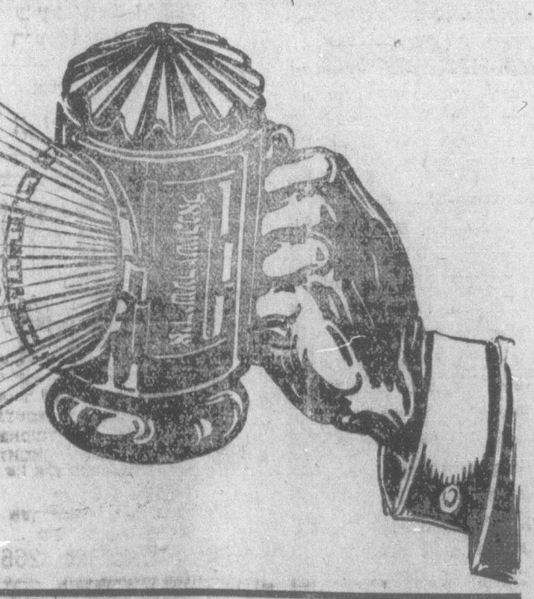

די נשמה פון ביזנעס איז אדווערטייזינג—

ביזנעס ניט קיין אד־ווערטייזטע איז טויט

ווען איהר אדעווערטייזט אייער נאמען און דעם נאמע פון אייער פירמע אין דעם "אידישען זשורנאל", גרייכט איהר טויזענדער מענשען און איהר רעדט צו אלע. אדווערטייזט איהר אבער ניט, ווייסט פון אייך קיינער ניט איהר זוויניג ביזנעס און קענט ניט ערוואַרטען קיין ערפאלג.

שטארבט זשע ניט פאך דער צייט, נור שיקט גלייך אריין אייער אנפראגע וועגען אנזעהרע פרייזען פאר אדווער־טייזינג אדע־ טעלעפאנירט און אונזער פערטרעטער וועט אייך ברענגען אלע אינפארמיישאנס.

אונזער טעלעפאן נומער איז: עדעלייד 3967

253־251 קוין סטריט וועסט